

Imkerervaringen

Ton Thissen

illustraties Bertus Wieringa

November Ruim(kuis)maand

De drempel van de twijfel

In Nederland ruimt men op en maakt men schoon. In Vlaanderen heet dat kuisen. Voor hetzelfde begrip heeft het noorden twee woorden nodig, het zuiden een. Ik zou alleen al daarom Vlaming willen zijn. Kuisen is kuisen. Daar steekt niets tussen. Kuisen is eenduidig, effectief, snel want rücksichtslos. Tussen de beide Nederlandse termen – weliswaar in één adem – kruipt niet zelden toch het fijnzand van de twijfel. Die zit in onze volksaard. Een Hollander heeft vaak te kampen met het dilemma: wegdoen of toch nog maar bewaren; je kunt nooit weten of het nog eens van pas komt. Hij staat voortdurend voor de

drempel van de twijfel. Het zal met zijn of haar zuinigheid en spaarzaamheid te maken hebben.

Deze zogenaamde deugd kan je als Hollandse imker ook goed in de weg zitten, als het om verouderd of ondeugdelijk materiaal gaat. Een van mijn voerbakken bijvoorbeeld is gaandeweg de jaren lek geraakt. Hij drupt als ik er meer dan 3 liter suikerwater ingiet. Het lek is volgens mij niet te repareren, althans niet door mij. Maar toch zonde om het ding weg te doen: bij 2 liter geen probleem. Ik heb die lekke bak al 3 jaar. En al 3 jaar overkomt het me dat ik me in deze bak vergis: roverij in de vroege ochtend!

Wintersterfte

Aan het nadeel van de huidige wintersterfte zit in dit verband ook een voordeel. Het verschijnsel schrijft een strengere gedragscode voor, een rücksichtsloser optreden. De varroamijt natuurlijk nog agressiever bestrijden, maar ook alle ramen en raten met of zonder voer uit een dood of verdwenen volk vernietigen. Beter nog: ook de kasten! In het vuur ermee! In zekere zin voor mij een makkie: de boer op wiens terrein mijn bijen staan, heeft een stookplaats in de buurt van mijn stal. Ik kan dus terecht. In de aangrenzende schuur heb ik een oude, niet meer functionerende diepvriezer staan, waarin ik sinds jaar en dag mijn overtollige voerramen opsla. Tot voor kort een weelde bij het maken van vegers, broedafleggers en starters. Dat kan dus niet meer: het vorig jaar had ik vier dode volken. Daar sta je dan voor de brandstapel met een aantal bakken, raten met voer in nog betrekkelijk nieuwe ramen ook. Je moet er straks evenzoveel nieuwe ramen met kunstraat voor terugkopen in het Bijenhuis. De eigenaar van de stookplaats ziet me met de bakken voor het vuur staan. "Zou je dat nou wel doen?", vraagt hij alsof hem zoiets nooit zou kunnen overkomen. Op de brandstapel ligt niets van welke waarde dan ook. Ik twijfel wederom. Ga ik opruimen of kuisen? Het wordt kuisen en ik gooi de inhoud van de bakken met een Bourgondisch gebaar in het helse vuur. Zo kom ik mezelf en naar ik hoop de bijensterfte te boven.

